

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τῇ 18 Ἰουλίου.

Προεδρεύοντος τοῦ κυρίου Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἐπροβλήθη πάλιν ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἑμπορῶν, ὅσοι ἠδυνήθησαν νὰ διασώσουν μέρος τῆς πραγματείας των, καταφεύγοντες εἰς Σύραν ὑποβάλλονται ἀδίκως νὰ πληρώσουν τελώνιον καὶ δασμὸν διὰ τὸ μὲ βαρύτατα ἔξοδα διασωθέν πρᾶγμα των. Ταῦτοχρόνως Ἐπροβλήθη ὅτι ἄλλοι πάλιν, ἀγοράσαντες εἰς μικρὰν τιμὴν διαφόρους ἀρπαγείσας ἀπὸ τοῦ στρατιώτας πραγματείας, τὰς μετακομίζουν εἰς Σύραν, καὶ ὅτι ἐκ τούτου γεννᾶται σύγχυσις καὶ δὲν ἐμπορεῖ νὰ σαφηνισθῇ, τίνες εἶναι οἱ ζημιωθέντες καὶ τίνες οἱ ὠφεληθέντες.

Μετὰ ἰκανὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ διερίσῃ τριμελὴ ἐπιτροπὴν ἐκ τιμίων καὶ ἐνυπολήπτων τοῦ Ναυπλίου ἑμπορῶν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ πόσα ἀπὸ τὰ ἔξαγομένα, ἔξαχθέντα καὶ ἐξαχθησόμενα εἶδη πραγματειῶν ἐπλήρωσαν δασμὸν ἀποδεδειγμένως, καὶ εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν νὰ διδῇ ἀποδεικτικὰ ὅτι ταῦτα τὰ εἶδη νὰ εἶναι ἐλεύθερα ἀπὸ δασμὸν καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν· ἡ δὲ Γραμματεία νὰ διακηρύξῃ ὅτι ὅσοι ἐπλήρωσαν δεύτερον δασμὸν εἰς ἄλλο μέρος διὰ ταῦτα, νὰ εἶναι ὑπόχρεοι οἱ δασμολόγοι νὰ τοὺς ἐπιστρέφουν ὅσα ἔλαβον ἀπ' αὐτούς. Καὶ αὕτη ἡ πράξις νὰ ἔχῃ τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῆς 30 τοῦ Ἰουλίου, καθ' ἣν ἤρχισαν αἱ ταραχαὶ τοῦ Ναυπλίου μέχρι τέλους τοῦ παρόντος Ἰουλίου.

Ἡ προχθὲς μείνασα εἰς σκέψιν ὑπόθεσις περὶ τῶν ὀρυκτῶν τῆς Μήλου Ἐπροβλήθη πάλιν σήμερον, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἀπάντησις εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Οἰκονομίας ὅτι νὰ παρατηρηθῇ τὸ πωλητήριον τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ τελωνίου τῆς νήσου Μήλου, καὶ ἐὰν ἐμπεριλαμβάνονται ὅλα ἐν γένει τὰ ὀρυκτὰ ῥητῶς [διότι αὐτὰ δὲν ἐννοοῦνται ὡς προϊόντα], τότε νὰ λάβῃ ὁ ἐνοικιαστὴς τὸ τελώνιον αὐτῶν, εἰδὲ καὶ δὲν διαλαμβάνονται εἰς τὸ πωλητήριον, τότε ἀπὸ τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐκδῇ εἰς δημοπρασίαν τὸ

τελώνιον τῶν ὀρυκτῶν ἀπὸ ἀ τοῦ παρελθόντος Μαγτίου μέχρι τῆς ἀ τοῦ ἐλευσομένου ἰδίου μηνὸς τοῦ 1828. Ἐστάλη δὲ ἡ ἀπάντησις ὑπ' Ἀριθ. 9.

Κτλ.

Τῇ 19 Ἰουλίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ συνεδριάσει,

Ἀνεγνώσθη κατ' ὄλογος τῶν ἐκ τῶν κοινοτήτων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τῶν παραλίων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου χρηματικῶν ποσοτήτων τοῦ εἰς αὐτὰς ἐπιβληθέντος δασμοῦ, αἵτινες συμποσοῦνται εἰς Γρ. 2,609,250. Ἐγκριθεὶς δ' ἐστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ προβουλεύματος ὑπ' Ἀριθ. 18, διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ, ἂν ἐγκριθῇ καὶ παρ' αὐτῆς.

Κτλ.

Τῇ 21 Ἰουλίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφο τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' Ἀριθ. 296, διὰ τοῦ ὁποίου προβάλλει ὅτι ἡ διοριζομένη χρηματικὴ ποσότης τοῦ δασμοῦ διὰ τὴν ἐπαρχίαν Βοστίτισης εἶναι ὑπερβολικὴ· διότι τὰ πλείοτα προϊόντα τῆς ἐπαρχίας ταύτης μεταφέρονται διὰ τῶν λιμένων τῆς Κορίνθου, κτλ.

Ἀπεφασίσθη γενικῶς δι' ὅλας τὰς παραλίους ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου ὅτι περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν ποσοτήτων τῶν δασμῶν αὐτῶν, νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Κυβέρνησις τὸν εὐκολώτερον καὶ συμφερώτερον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τρόπον. Διὸ καὶ ἐστάλη ἡ ἀπάντησις διὰ προβουλεύματος ὑπ' Ἀριθ. 19.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κ. Ἐμ. Ἀντωνιάδου, διὰ τῆς ὁποίας παραπονεῖται ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπεκυρώθη τὸ παραστατικόν του. Ταῦτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλη τοῦ Κ. Ἀν. Ἀγαλλοπούλου, ὅστις λέγει τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ ἐπ' ὀνόματί του παραστατικοῦ.

Ἀπεφασίσθη νὰ ἀναβληθῇ ὅλων τῶν τοιούτων παραστατικῶν ἡ ἀπόφασις ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ποῦ μέλλει ν' ἀποκατασταθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφο τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' Ἀριθ. 289, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀναφορὰ τοῦ Παροναξίας κυρίου Ἱεροθέου, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι τὸ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του μονήριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐδόθη παρὰ τῆς

Διοικήσεως διὰ νὰ νέμεται τὰ εἰσοδήματά του πληρόντων κατὰ ἕτος 500 γρόσια εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, εἶναι χρεώμενος, καὶ προβάλλει νὰ πωληθῇ ἐν κτήμα τοῦ μοναστηρίου διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Τὸ ἀπόσπασμα τῆς κατὰ τὴν 18 τοῦ παρόντος γενομένης ἀποφάσεως περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν ἀπὸ τὸ Ναύπλιον διασπασμένων πραγματειῶν ἐστάλη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας μετὰ διαταγὴν ὑπ' Ἀρ. 10 διὰ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ καθ' ὅλην τὴν ἐννοίαν.

Ἐκτλ.

Τῇ 28 Ἰουλίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ συνεδριάσει,

Ἀνεγνώσθη ἐγγραφοῦ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ νὰ διασαφισθῇ, ἂν ὅλαι ἀπλῶς αἰτεῖται δέλουν πληροῖν δασμοὺς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίωματος, ἢ ἐκτὸς τούτου.

Ἐγείνεν ἀπάντησις ὅτι κάθε εἶδος ἀμέσως ἀνήκει εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, εἴτε ἐξερχόμενον, εἴτε εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἐπικράτειαν, ἢ μετακομιζόμενον ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, νὰ μὴν ὑπόκειται εἰς κανὲν εἶδος δασίματος, δηλ. τελώνιον, δασμὸν, κτλ., ἀλλὰ νὰ εἰσάγεται καὶ νὰ ἐξάγεται ἐλευθέρως κατὰ τὴν προγενομένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ ἀντιπροσώπων Κρήτης, δηλ. τῶν κυρίων Εὐθυμίου Δολοβέλα, Θ. Ἀγαθάκη καὶ Ν. Λιμπρίτη, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦν τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἂν δέλῃ δεχθῇ καὶ τοὺς λοιποὺς ἀντιπροσώπους τῆς Κρήτης κατὰ τὸ ἐπαρχιακὸν δικαίωμα, καθὼς ἡ Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀπεφάσισεν.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἐκτλ.

Τῇ 29 Ἰουλίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ 119 Ἀργείων κατὰ τοῦ εἰς Γεφύριον τῆς Ἀργολίδος πολιτάρχου Εὐσταθείου Βεκιλοπούλου, ὅτι ἐπιβαρύνει τοὺς μάλιστα ἐκ τῆς ἀκαταστασίας καὶ φθορᾶς τοῦ Ναυπλίου διασωθέντας καὶ καταφυγόντας ἐκεῖ δυστυχεῖς Ἀργεῖους μετὰ δασίματα καὶ βίας. Παρακαλοῦν δὲ νὰ ἐξωσθῇ ὁ μὴθεὶς ἀπὸ τὴν πολιταρχίαν, καὶ νὰ παραδοθῇ τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἰς ἕνα ἐντόπιον διὰ νὰ παύσῃ τὰ θεινὰ των.

Διευδύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀνεγνώσθη ἐγγραφοῦ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' Ἀριθ. 339, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείει ἀναφορὰν τοῦ Χ. Μιχαήλ Ἰταλιάνου, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι ἐμίσθωσεν ἐπὶ δημοπρασίας τὰς ἐφεινὰς προσόδους τῆς ἐπαρχίας Τροιζήνης· ἐπειδὴ δὲ οἱ Τροιζήνιοι ἐζημιώθησαν εἰς τὰ προϊόντα των καὶ λοιπὰ ἀπὸ τὴν παρεπιδημήσαν ἐκεῖ φρουρὰν τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἡ Συνέλευσις τοὺς ἐχάρισε πρὸς ἀποζημίωσιν τὰς προσόδους τῆς ἐπαρχίας των διὰ πέντε ἔτη, αὐτοὺς μένων ἐντεῦθεν

ζημιωμένοι, παρακαλεῖ νὰ διαταχθῶσιν οἱ Τροιζήνιοι ν' ἀποζημιώσωσι καὶ αὐτοὶ τοῦτον διὰ τὴν ὁπωσδήποτε ὑποφέρει ζημίαν.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἐκτλ.

Περὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Μόλις ἐφάνη εἰς τὰ παράλια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, καὶ νέος ἐνθουσιασμὸς κατέλαβε τοὺς ψυχὰς τῶν κατοίκων ὅλων τῶν μερῶν ἐκείνων. Μετὰ τὴν ἀξιοθρήνητον πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου ἴδεν ὁ δυτικοελλαδίτης κατὰ πρώτην φορὰν κυματίζουσαν ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλαδίου τὴν λευκοκυανόχρουν τῆς Πατρίδος του σημαίαν, καὶ ἐνθουμηθεὶς τῆς πόλεως ἐκείνης τὰ περυσινὰ μεγαλεῖα, τὴν ἐχαιρέτησε μετὰ ἀλαλαγμοῦ καὶ πατριωτικῶν ὕμνων· αἱ πεσοῦσαι ἐπαρχίαι διὰ μιᾶς ἀνέστησαν, καὶ εἰς τὸ ταπεινωμένον πρὸς καιρὸν, ἀλλ' ἀκαταμάχητον ξίφος των ἐπακούρυσαν· ἡ ἀφιδία τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ὀδηγούμενη ἀπὸ τοὺς ἀτρεμήτους φιλέλληνας Ἀστυγκα καὶ Θωρῶν κατεπάτησε καὶ ταύτην τὴν φορὰν τοὺς κινδύνους, ὅσους ὁ στενωπὸς λαίματος τοῦ Ναυπακτικοῦ Κόλπου παρουσιάζει, καὶ διὰ μέσου τῶν ἐπὶ τοῦ στόματός του δύο φρουρίων διεπέρασεν ἀβλαβῶς πλοῖα μεσοῦσης τῆς ἡμέρας, τὰ ὁποῖα περιπλέουν σήμερον τὸν κόλπον τροπαιοφόρα εἰς μέγα ὄνειδος, κατασχύνῃ καὶ τρόμον τῆς κρατούσης τὰ φρούρια δυνάμεως.

Σκεπὸν δὲν ἔχομεν νὰ λαλήσωμεν περὶ τῆς ἐκβάσεως τούτων τῶν κινήματων, προτιθέμεθα μόνον εἰς τούτό μας τὸ ἄρθρον, λαμβάνοντες ἐντεῦθεν ἀφορμὴν, νὰ ἀποδείξωμεν, ὅποια εἶναι ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῆς Ρούμελης.

Πενταετῶν ἀγώνων ἄλλοτε εὐτυχῶν, καὶ ἄλλοτε ἀτυχῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἐνδόξων ἴδεν ὁ κόσμος θέατρον τὴν Ρούμελην κατὰ τὴν παροῦσαν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος· ἴην ἴδεν ὡς ἐμπροσθοφυλακὴν ἱσταμένην κατὰ ξηρὰν μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ τῆς Πελοποννήσου, καὶ δεχομένην καρτεροψύχως ὅλας τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρικών δυνάμεων. Πολλάκις ὁ ὑπερμεγέθης ἀριθμὸς τῶν ἐχθρικών δυνάμεων ὑπερίσχυσε, καὶ πανταχοῦ ἐξαπλοῦν μένος ἔκλεισε τοὺς Ἕλληνας εἰς τὰς ὀρεινὰς τῶν δέσεως, εἰς τὰ χάσματα τῆς γῆς καὶ εἰς τὰς παραλίας πόλεις των· πέρυσι μάλιστα καὶ ἐφέτος εὐτυχέστερος ὑπὲρ ἄλλοτε γεγνημένος ὁ ἐχθρὸς, ἐφάνη κύριος καὶ αὐτῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς Ρούμελης κειμένων παραλίων πόλεων τῆς· ἀλλὰ καὶ τόσον εὐτυχῆσας ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων, καὶ ὅχι ποτὲ τῶν δυνάμεων του, ὡς πασίγνωστον, πολὺ ἀπέχει τῆς ἐτελοῦς καὶ ἀληθοῦς τοῦ μέρους ἐκείνου κυριότητος. Γῆν ἐξουσιάζει ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ὅχι καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς, καὶ τόσῃ μόνον μάλιστα γῇ, ὅσην σκεπάζουν τὰ στρατεύματά του. Τόσον εἶναι τὰ λεγόμενα ἀληθῆ, ὥστε ἀπὸ ὅποιον μέρος τῆς Ρούμελης σηκωθῇ τὸ στράτευμα τοῦ ἐχθροῦ, σηκώνεται ἀμέσως μαζὴ καὶ ἡ δυνάμις τῆς

Μαῦρες τῶν λεγομένων εἶναι σήμερον τὰ παράλια τῆς Ἀκροναυτίας, τὰ ὅποια κατέχουν οἱ Ἕλληνες, εἰς δὲ τὸ ἐσθινί, τὸ ὅποιον ἡ περίστασις ἂν παρουσιασθῇ, ἡμπορεῖ νὰ φανῇ νέον Μεσολόγι, ὁ ἐχθρὸς δὲν τολμᾷ οὔτε νὰ πλησιάσῃ, ἐπειδὴ ἔχει Ἑλληνικὴν φρουράν. Ἐκ τῶν ὀλίγων ἐγκατοίκων, οἱ ὅποιοι κατελήφθησαν εἰς τὴν κρατουμένην ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν γῆν, καὶ μένουσιν ἐκεῖ εἰς οὐναξίν μένον τῶν καρπῶν, καὶ ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ Ἰονίου πελάγους, καὶ μάλιστα ἡ Πελοπόννησος ἔχουσιν σήμερον ὅλους τοὺς ἐγκατοίκους τῆς ὅλοι τῆς σχεδὸν οἱ ὀπλιφόροι στρατοπεδεύονται σήμερον εἰς διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου, καιροφρακτοῦντες τὴν ἀρμεδίαν ὥραν τῆς ἀνεγέρσεως τῆς πατρὸς των. Ὁ ἴδιος ἐχθρὸς αἰσθάνεται πόσον σφαλέρᾳ, καὶ πολιτικῶς καὶ πολεμικῶς θεωρουμένη, εἶναι ἡ θέσις του, καὶ ὅλος ἔντρομος μὴ τύχῃ πάλιν καὶ κατ' αὐτοῦ ὁρμήσουν οἱ νικηταὶ τοῦ Μακρυόρους, τῶν Βασιλικῶν, τῆς Ἀμπλιανῆς, τοῦ Καρπενησίου, οἱ ἡρωες τοῦ Μεσολογίου, καὶ οἱ μαχηταὶ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ματαιωθῶν οἱ τόσοι κόποι του, καὶ αἱ τόσαι θυσίαι του, ἀφίνει τὴν λεοντὴν καὶ σκεπάζεται ὅλος ὁ θηριώψυχος μὲ τὴν συνήθη του ἀλωπεκὴν. Ἀποστόλους στέλλει παντοῦ, ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς καὶ ζωῆς των ὀρκίζεται, ἀποχὴν τελείαν ἀπὸ τὴν ιδιοκτησίαν ὑπόσχεται, μεταρρύθμισιν τοῦ πολιτικοῦ του συστήματος ὑποκρίνεται, ἐλάφρωςιν τῶν δεινῶν διακηρύττει, προσπαθεῖ εἰς ἓνα λόγον νὰ σύρῃ εἰς τὴν παγίδα του ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δὲν ἡμπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἡ δύναμις του, οὔτε ἐντρέπεται νὰ τιμᾷ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος μεγάλως τρεῖς τέσσαρας ὀπλαρχηγούς διαμείναντας ὑπ' αὐτὸν, διὰ νὰ ἐλκύσῃ, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἄλλους ὀπλαρχηγούς ὑποσχόμενος τὰ καπετανάτα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πρὸς τοὺς παραφυλάττη καλὰ μὴ τύχῃ τὸν φύγον καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι. Ἀλλ' ἴδεν ὅτι ἀνίσχυρα ἦσαν καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ πολεμικὰ αὐτὰ μέσα, ὅθεν ἀρχίζει τώρα, ὡς μαυθάνομεν, νὰ μεταχειρίζεται ὁ ἄπιστος καὶ τὰ μέσα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως. Ποσῶς δὲν παραξενεύομεθα ἂν ὁ παναγιώτατος πατὴρ τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ὑπεσχέβη ὅλος πρόθυμος τὴν σύμπραξιν καὶ συνέργειάν του εἰς τοὺς χριστιανομάχους σκοπούς του τὸ ξίφος τοῦ προκατόχου του καὶ ἀληθινοῦ πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου κρέματα εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς παναγιότητός του, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα ἀγνοοῦμεν, οὔτε ἔκτοτε εἴμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου μας εἶναι ἕτοιμος ὁ νῦν πατριαρχεὺς νὰ θυσιασθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προδόντων. Ονομασθεῖς πιστικὸς ἀπὸ τὸν ἀρχιλόκον Σουλτάνον του, ἀφ' οὗ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πατριαρχεῖ, ἐνέτριψε τὰ δεσμὰ τῆς Σουλτανικῆς κυριότητος, δὲν ἡμπορεῖ εἰμὴ νὰ προσπαθῇ νὰ ἀναστήσῃ πάλιν τὸ σύμβολον τοῦ ψευδοπροφήτου ἐπὶ τῶν συντριμμάτων τοῦ τριμύτου σταυροῦ, τὸν ὅποιον κείμενον ὑπὸ τὸν μωδιὸν ἐστήσεν ἡ ποιμνὴ τῶν πιστῶν μὲ τόσας καὶ τόσας θυσίας ἐπὶ τὴν λυχνίαν οὔτε παραξενεύομεθα, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος ἐχούσας τοὺς

νομίμους καὶ ἀληθεῖς ποιμένας των, ἐδιώρισε νέους ποιμένας διὰ νὰ εὐλογοῦν καὶ ἀγιάζουν τοὺς ὑποτασσομένους εἰς τὰ θελήματα τῶν κατακρημνιτῶν τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ νὰ καταρῶνται, καὶ ἀναθεματίζουν τοὺς ὑπὲρ πίστεως μαχομένους. Δὲν ἡμποροῦσαν βέβαια νὰ εὐαρεστήσουν εἰς τὴν παναγιότητά του οἱ νόμιμοι ἀρχιερεῖς, διότι ἠκολούθησαν ὀπίσω τοῦ ἐσταυρωμένου, καὶ ἄφαντες ἐπὶ τοὺς ὤμους των τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, συγκακοπαθὺν χαίροντες μὲ τὸ ποιμνιὸν των. Ὅθεν δὲν δυσκολεύεται διὰ τῆς ἀθεμίτου αὐτῆς τῆς διπλοχειροτονίας πράξεως, νὰ ἀποδείξῃ δίγαμον ἡ παναγιότης του τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ἀμόλυντον νύμφην τοῦ οὐρανοῦ νυμφίου ἔτι τὸ θέλει ὁ ἐπίγειος Κύριος τῆς παναγιότητός του, καὶ ἡ παναγιότης του φοβεῖται ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ κάμνει τὸ θέλημα τοῦ ἐπιγείου Κυρίου του. Αὐτὰ μᾶς κάμνουν νὰ πιστεύσωμεν καὶ ὅσα ἄδονται, ὅτι οἱ ἅγιοι νεοχειροτόνητοι ἀρχιερεῖς τῶν μὴ χηρευουσῶν ἐπαρχιῶν ἔστειλαν εἰς τὴν παναγιότητά του προσκυνητοχάρτια ὑπογραμμένα ἀπὸ παρόντας καὶ ἀπόντας, ἀπὸ ζωντανούς καὶ ἀποθαμένους Ῥουμελιώτας, καὶ ἡ παναγιότης του φαιδρὸς καὶ ἀγαλλόμενος τὰ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν Σουλτάνον του, καὶ ὁ Σουλτάνος του εἰς ἀνταμοιβὴν τὸν ἐγουνόφορεσε, καὶ τὸν ἐμακάρισε λέγων « εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. » Ἄν εἰς αὐτὰ, καθὼς εἴπομεν, δὲν παρεξενεώμεθα, πολὺ ὅμως θέλομεν παραξενευθῇ ἂν τέτοια προσκυνητοχάρτια παρουσιαζόμενα, ἤθελαν κάμει τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ὀρθῶς φρονούντας καὶ ὀξυδερκεῖς Εὐρωπαίους. Φθάνει νὰ δοθῇ ἡ ἀπαιτούμενη προσοχὴ εἰς τοὺς ἀνωτέρω λόγους μας, διὰ νὰ πεισθῇ ὁ καθείς πόσον ἀξίζουν αὐτὰ τὰ χαρτία, καὶ ἡ πλέον μικρὰ ἐξέτασις θέλει εὐκύλως ἀνακαλύψει τὸν ὑποκρυπτόμενον δόλον, καὶ θέλει δείξει ὅτι ὁ μέγαλῆτος ἀριθμὸς, ὅσων τὰ ἀρχιερατικὰ προσκυνητοχάρτια φέρουσιν τὰς ὑπογραφὰς, ἡ ζοῦν εἰς Πελοπόννησον καὶ ἄλλου, ἡ δὲν ζοῦν ἴσως καὶ διόλου, ὀλίγοι δὲ ὅτι ὑπέγραψαν, καὶ τοῦτοι ἐπειδὴ εἶχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των τὸ ἐξολοθρευτικὸν καὶ χριστιανομάχον ξίφος τοῦ Τούρκου, καὶ τὰς τρομερὰς κατάρας τῶν χριστιανοσχημῶν Οὐλεμάδων. Ἐκ τούτων ὅλων γίνεται δῆλον ὅτι οἱ ἴδιοι Τούρκοι δικαίως τῷ λόγῳ θεωροῦν ἑαυτοὺς ὡς στρατοπεδευμένους μόνον εἰς Ῥούμελην, καὶ οἱ ἴδιοι ἐξ ὧν πρᾶτλουσι καὶ πολεμικῶς καὶ πολιτικῶς καὶ θρησκευτικῶς ἀποδείχνουν πόσον ἀπέχουν τῆς ἐντελοῦς αὐτῆς κυριότητος προσπαθοῦντες διὰ τῆς ραδιουργίας καὶ ἀπάτης νὰ ἀναπληρώσουν τὴν ἀλήθειαν.

Συμπεραίνομεν ὅτι ὁ ἐσχώτατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Κόμης Ἰω Καποδίστριας πρὸ καιροῦ ἤδη ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου. Λέγεται δὲ ὅτι ἀνεμένετο κατὰ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου εἰς Γένουαν, ὅθεν ἔμελλε νὰ διαβῇ ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀπὸ γράμματα δὲ ἀξιόπιστα βεβαιούμεθα ὅτι ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων εὐχὴ θέλει πληρωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου Ὀκτωβρίου, καὶ ὅτι θέλομεν ἀπολαύσει τὴν χαρὰν νὰ ἴδωμεν ἐρχόμενον μετὰ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὸν ἀριστον τῶν φιλελλήνων κύριον Εὐνάρδον.

— Ἡ νεώτερι συμβάσις ἐν Ἰασίᾳ τῆς Μολδαβίας περὶ καὶ περὶ τῆς ὁποιᾶς ἐμνησθῆμεν εἰς τὸ προηγουμένον βόλ-
ανος ἐφημερίδος, διέκρινε μόνον ἀπὸ τῆς μεσημέριος
τῆς 1 Ἰουλίου ἕως τὴν ἑσπέραν τῆς 1 τοῦ Αὐγούστου,
ἀναβάντα ἀπὸ τοῦ ἑκὸς τοῦ Σπαδάκη Ἡλίου Ἰσμέου,
καὶ μετὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἤσαντες ὑπὲρ τὰ 800
ὁσπερία, τὸ ἑρριότερον καὶ πλεον συνκρημένον μέρος
τῆς πόλεως, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκειτο τὸ παλάτιον
τοῦ ὑπέντιου μετ' ὅλων τῶν γραβείων καὶ γραμματεβ-
λακίων, τὰ παλάτια πολλῶν βιαιῶν, ὅλοι τρεῖς αἱ
ἀπὸ καὶ γεμάται πραγματεῶν, καὶ ἑκατὸν αἱ ἑρρι-
ότερα ἐκκλησίαι. Ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα νεκροὺς ἐξεπλά-
κυσαν μόνον τὴν δευτέραν ἡμέραν, καὶ ἐξηκολούθησαν νὰ
εὐρίσκων καὶ ἄλλους.

Ἀπριξενθῆναι ζῆμίαι ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης ὑ-
περβαίνον ἀσυνγκρίτῳ λόγῳ τὰς γενομένας εἰς τὴν αὐ-
τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1821.

Εἰς τὸ Βουκουρεστίν καὶ Ἰάσιον ὑπωπτεύοντο πολλοὶ
τὴν ἐπιστρεφὴν τῶν Τούρκων εἰς τὰς δύο ταύτας αὐθεν-
τίας. Βοῦαραι τινες καὶ ἄλλοι πλούσιοι προπαρασκευά-
ζοντο νὰ μεταφέρουν τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ κινητὰ κτή-
ματά των ἔξω τῶν συνόρων. Οἱ δὲ αὐθένται τῶν δύο τού-
των ἐπαρχιῶν Γαίκα καὶ Στεβίτσα ἐμπόδισαν διὰ
συχρόνους διαταγὰς τῶν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν σκο-
πῶν. Προήλθον δ' ἐντεῦθεν διάφοροι συγχύσεις, αἱ ὁποί-
αι, καθὼς πολλοὶ συμπεράνουν, ἰγέννησαν καὶ τὰς αἰ-
τίας τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Πετροπόλεως, 28 Ἰουλίου.

Λίξιναι ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν περὶ συμβάσεως ἐγ-
γερούσης εἰρήνης μετὰ τῆς Περσίας ἡμεῖς ἔω ἀγνωσ-
μεν τοῦτο. Λί προπαρασκευαί τῆς κυβερνήσεως φαίνονται
ὅτι ἀπομακρύνουν μᾶλλον πάντα περὶ τούτου ἰδέαν. Λί
ἐνέργειαι τούτου τοῦ πολέμου ἀφ' ἑνὸς ἤδη χρόνου καὶ
ἐπικεῖνα ἔμειναν ἀτελεσφόρητοι, καὶ ὅλοι ἀποδίδουν ἐκ
συμφώνου τὴν αἰτίαν εἰς τὴν στρατηγίαν τοῦ ἀρχιστρα-
τήγου Ἐρμολόφου, ὅστις εἶχε διόλου ἀμελήσει νὰ
καταστήτῃ ἀποθήκας, καὶ ἰδυσσάρεστησεν ἐν ταύτῳ τοὺς
κατοίκους καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς ἐπαρχίας διὰ τῶν πολ-
λῶν αὐθαϊρέτων τοῦ πράξεων. Ἀλλὰ τὰ μέτρα τοῦ στρα-
τηγοῦ Διεβίτσχου ὑπασπιστοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπε-
κατέστησαν τέλος πάντων τὰ πράγματα, καὶ ἐμποροῦμεν
νὰ προείπωμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου δέλομεν ἰδεῖ σπουδαίας
ἐκβάσεις. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι διὰ τῆς συν-
θήκης τῆς εἰρήνης τὰ ὅπλα μας δέλουν μᾶς κάμει ν'
ἀπολαύσωμεν τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἐριβάν ἕως
τῆς ἀριστοῦς ὀχθῆς τοῦ Ἀράξου, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι
δεικνύουν μεγίστην προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ ἐπικαλεσθῶσι
τὴν προστασίαν τοῦ αὐτοκράτορος.

(Ἐφημερίς τῆς Λαυσάνης, 21 Αὐγούστου.)

— 17 Αὐγούστου. Σήμερον τὸ πρωὶ ἐστάλη εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ παλατίου τῆς Ταυρίδος νικητῆρος
ἐξομολογία διὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκη τῶν Ῥω-
σικῶν στρατευμάτων τῆς 5 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου,
καὶ τὴν ἄλυσιν τοῦ φρουρίου Ἀβδᾶς Ἀδᾶδ. Παρῆ-
σαν δὲ εἰς τὴν πάννημιν ταύτην τελετὴν ὁ αὐτοκρά-
τωρ, ἡ αὐτοκράτεισσα μήτηρ, ὁ ὑψηλίστατος μέγας
ἱερεὺς Μιχαήλ, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τοῦ βασι-
λεῖου καὶ ὅλοι οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ ὑπουργοί. Ἐνῶ
δ' ἐτελεύτου τὰ νικητήρια, περὶεβέρντο εἰς τὴν πό-
λιν τέσσαρες σημαῖαι κυριευθεῖσαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν.

(Gazette de France, 4 Σεπτεμβρίου.)

— Τα ἰδιαίτερα ἐκ Λονδίνου γράμματα λέγουσιν ὅτι
αἱ ἐν διατάξεις τοῦ ὑπουργείου προβαίνοντα ταχέως καὶ
εἰς τρόπον, ὅστε καθησυχάζουν ὅλους τοὺς φίλους τῶν
πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ Κ. Κάμινγκς.

Φαίνεται πιθανόν ὅτι ὁ λόρδος Ὀλλανδ θέλει δια-
δεχθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τὸν λόρδον
Δούκεν, καὶ ὅτι εἶναι ἀξιολύπητον νὰ ἴδωμεν τοῦτον
ἀπομακρυνόμενον διὰ τὸ φιλήσυχόν του ἀπὸ τὸ σταθμὸν
τῶν δημοσίων πραγμάτων.

— Τα νεώτερα ἐκ Βουκουρεστίν γράμματα ἀναφέρουν
περὶ μεγάλων προπαρασκευῶν γινόμενων καθ' ὅλην τὴν ἑκ-
τασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐπὶ σκοπῶ τοῦ ν' ἀντι-
ταχθῆ ἡ Πόρτα κατὰ πάσης ἐχθρικής ἐφόδου, τὴν ὁ-
ποίαν θεωρεῖ ὡς ἐπικειμένην. Ἡ Βόσνα καὶ Βουλγαρία
ὁμοιάζουν μὲ εὐρύχωρον στρατόπεδον. Προσθέτουν μάλι-
στα ὅτι σιμὰ εἰς τοὺς πασσάδες τοῦ Βελιγραδίου, τοῦ
Βιδνίνου, κτλ. φαίνονται συχνάκις χιλιάδες ξένων μι-
σθαμένων, ἐπὶ σκοπῶ ἀναμφιδόλως τοῦ νὰ τοὺς βοηθή-
σωσιν εἰς τὸν ὀργανισμόν τῶν νέων στρατευμάτων.

— Εἶναι ἀξιόπιστος εἰδήσις ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐσύστησε
γενικὸν πρόξενον εἰς Αἴγυπτον. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔδωκεν
ἀφαιρῆν συμπερασμῶν, αἵτινες ἐπιβεβαιώνουν τὰς περὶ
τῆς αὐτονομίας τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ φήμας.

— Φαίνεται ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ὁ αὐτοκράτωρ
Νικόλαος θέλει ἐλθῆ εἰς Βαρσοβίαν διὰ νὰ στεφθῇ βα-
σιλεὺς τῆς Πολωνίας. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
Αὐστρίας καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας θέλουν ἐντα-
μωθῆ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν μετὰ τοῦ εἰρημένου μονάρχου.

(Ἐφημ. τῆς Λαυσάνης, 4 Σεπτεμβρίου.)

— Τὴν 24 Αὐγούστου ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Σινιάδην
μυῖρα τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου ἀπέπλευσεν ἐκ Σπίθαϊδ
διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κρονστάδ.

(Journal de Debats.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ